

A Kúria a Herke és Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Szabó Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság I. rendű és ... II. rendű alperesek jogutóda) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt megindított és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.1283/2010/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az alperes felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Kúria a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.1283/2010/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét egyenként 30.000 (harmincezer) forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 36.000 (harminchatezer) forintban állapítja meg.

I n d o k o l á s :

Az alperesi jogelőd elsőfokú hatósága 2009. szeptember 16. és november 30. között munkaügyi ellenőrzést folytatott a felperesnél, melynek eredményeként megállapította, miszerint a felperes, mint belföldi munkáltató megsértette az Mt. 106/B. § (3) bekezdésében előírtakat, mert nem biztosította a telephelyére - a külföldi munkáltató által az Mt. 106/A. §-ban meghatározott módon - kiküldött munkavállalók tekintetében a legalacsonyabb munkabérre vonatkozó magyar munkajogi szabályok alkalmazását. Ezért határozatával 3.500.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy nem róható fel vele szemben, hogy a vele semmilyen jogviszonyban nem álló külföldi munkavállalók részére a külföldi munkáltató nem fizette meg a magyar minimálbért.

Az alperesi jogelőd határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a sérelmezett közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.1283/2010/8. számú ítéletével az I. rendű alperes 2010. június 4-én kelt számú határozatát a II. rendű alperes 2010. augusztus 3-án kelt ... számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az I. rendű alperest új eljárásra kötelezte.

A megállapított tényállás szerint a felperes kft., mint megrendelő a polgári jog hatálya alá tartozó megállapodásokat kötött a ... székhelyű ...-vel, mint vállalkozóval, melynek értelmében a vállalkozó építőipari munkát végzett a megrendelő ... közterület felújítási munkaterületein.

A vállalkozó - a munkaügyi ellenőrzéssel érintett - 2009. július 13-tól 2009. október 31-ig terjedő időszakban 78 fő román állampolgárságú munkavállalót foglalkoztatott a felperes fővállalkozásában végzett munkaterületen. A munkavállalók a munkavégzés ideje alatt megőrizték munkaviszonyukat a román munkáltatóval, és a vele kötött munkaszerződésekben megállapított munkabérekre voltak jogosultak, így a román minimálbérre. A román munkavállalók a külföldi gazdasági társaságtól kapták a munkabérüket, az alvállalkozás keretében végzett munka során a külföldi munkavállalók felett a külföldi gazdasági társaság gyakorolta a munkáltatói jogokat. A felperesnek közvetlen felügyeleti és ellenőrzési joga a külföldi munkavállalók irányában nem volt.

A ... gazdasági társaság, mint munkáltató 600 Ron/hó munkabért fizetett a szakképesítést nem igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalóinak, míg a szakképesítést igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalói 720 Ron/hó személyi alapbért kaptak. Ez az összeg a Magyar Nemzeti Bank 2009. júliusi árfolyamával számítottak szerint havi 38.500, illetve 46.200 forintnak, 2009. augusztusban pedig havi 38.400 forint, illetve 46.100 forintnak, 2009. szeptemberben havi 38.500, illetve 46.200 forintnak, míg 2009. októberben havi 37.600, illetve 45.200 forint magyar pénznemben számított munkabérnek felelt meg, míg ez időszokban a magyar minimálbér havi 71.500 forint, illetve 87.500 forint volt.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolása a tényállás részeként tartalmazza, miszerint az alperes határozatában a román gazdasági társaság román munkavállalóinak felperes munkahelyén való foglalkoztatását kiküldetésnek minősítette. Ezért a munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperesnek a határozatban megjelölt kötelezettsége csak akkor keletkezett, ha a kiküldetés feltételei a külföldi munkavállalók és a felperes jogviszonyában megvalósultak,

mert a felperest ez esetben kötötték az Mt. 106/A. §-ban előírt szabályok, és a felelőssége csak ekkor állapítható meg az Mt. 106/B. § (3) bekezdése alapján.

A munkaügyi bíróság az előbbi megállapításával ellentétben az Mt. 106. § (1) bekezdésében foglalt kirendelés szabályait hívta fel, és arra vont le jogkövetkeztetést, hogy annak törvényi feltételei a perbeli iratokból nem állapíthatók meg. Ezért kifejtett álláspontja szerint, ha az Mt. 106/A. § alkalmazhatósága - figyelemmel az Mt. 106. § (1) bekezdésére - nem állapítható meg, úgy ebből folyó kötelezettség megszegése sem róható a felperes terhére az Mt. 106/B. § (3) bekezdése szerint.

A munkaügyi bíróság az előbbi okfejtése alapján annak tisztázása érdekében rendelte el a közigazgatási eljárás megismétlését, hogy a román munkavállalók tekintetében a kirendelés ténye megvalósult-e.

A jogerős ítélet ellen az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértést állítva az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát kérte.

Érvelése szerint a munkaügyi bíróság az ítéletében több helyen téves jogszabályi helyre hivatkozott és tévesen hivatkozott az elsőfokú hatóság döntésében foglaltakra is. Az ítélet szerint az Mt. 106. § (1) bekezdése szabályozza a kiküldetés feltételeit, a hivatkozott jogszabály azonban a kirendelés fogalmát és feltételeit határozza meg.

Az alperes azzal is érvelt, hogy a munkaügyi bíróság tévesen állapította meg, miszerint az Mt. 106/A. § szabályai csak a kiküldetésben munkát végző munkavállalók esetében alkalmazhatók. E szabály ugyanis nemcsak a kirendelt, hanem a kiküldött, a munkaerő-kölcsönzés keretében, illetve a felek megállapodása alapján a Magyar Köztársaság területén munkát végző külföldi munkavállaló tekintetében is alkalmazni rendeli az Mt. 106/A. §-a rendelkezéseit.

Minthogy az elsőfokú hatóság eljárása során és döntésében is kiküldetésre hivatkozott és ennek keretében vizsgálta, hogy a felperes megtartotta-e az Mt. 106/B. § (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségét, a munkaügyi bíróság olyan körülmények tisztázását rendelte el, melyek nem merültek fel az eljárás során, ezért levont következtetése eleve téves.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján

tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

Az Mt. 106/A. § (1) bekezdése szerint, ha a külföldi munkáltató munkavállalója - harmadik féllel kötött megállapodás alapján, a 105. §, a 106. §, illetve a XI. fejezet szabályai szerint - a Magyar Köztársaság területén végez munkát, a munkavállalóra - többek között - a legalacsonyabb munkabér tekintetében a magyar munkajogi szabályokat kell alkalmazni.

Az Mt. 106/B. § (3) bekezdés rendelkezése szerint a belföldi munkáltató köteles biztosítani, hogy a telephelyére - a külföldi munkáltató által a 106/A. §-ban meghatározott módon - kiküldött munkavállaló tekintetében a 106/A. §-ban és a jelen §-ban meghatározott rendelkezések alkalmazásra kerüljenek.

Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szól, és az irányelv alkalmazásában „kiküldött munkavállaló”, aki korlátozott idejű munkáját egy, a szokásos munkavégzése szerinti tagállamon kívüli tagállam területén végzi. A foglalkoztatás feltételei között az irányelv előírja, hogy - bármely jog is alkalmazandó a foglalkoztatási jogviszonyra - a tagállamok területére kiküldött munkavállalónak legalább a munkavégzés helye szerinti feltételeket kell meghatározott körben biztosítani.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában jóllehet helyesen utalt az irányelvre és helyes az a megállapítása is, mely szerint az Mt. 106/A. § (1) bekezdés akkor alkalmazandó, ha a külföldi munkavállalók az Mt. 105. §-a értelmében kiküldetés, az Mt. 106. §-a értelmében kirendelés vagy az Mt. XI. fejezet szerint munkaerő-kölcsönzés keretében végeznek munkát a Magyar Köztársaság területén. Ugyanakkor csak azt vizsgálta, hogy az Mt. 106. § (1) bekezdés (kirendelés) feltételei fennállnak-e, és nem észlelte, hogy a perbeli esetben - tartalmilag - az Mt. 105. § (1) bekezdésében szabályozott kiküldetés valósult meg, mely szerint a munkáltató gazdasági érdekből ideiglenesen, a szokásos munkavégzési helyén kívüli munkavégzésre kötelezheti a munkavállalót. Ennek feltétele, hogy a munkavállaló ezen időtartam alatt is a munkáltató irányítása és utasításai alapján végezze a munkáját.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, miszerint az eljárása során nem képezte vizsgálat tárgyát, hogy a kirendelés feltételei fennállnak-e, az alperes a határozatában nem a kirendelésre, hanem a külföldi munkavállalók kiküldetésben való foglalkoztatására hivatkozott, amit a felperes nem is tett vitássá.

A felperes a keresetében megállapíthatóan nem a tényállást, hanem

az Mt. 106/B. § (3) bekezdésének értelmezését vitatva azért tartotta jogszabálysértőnek a kiszabott munkaügyi bírságot, mert a külföldi munkavállalókat nem ő foglalkoztatta, továbbá értelmezése szerint a hivatkozott jogszabályhely a tagállamokra és azokra a vállalkozásokra ró kötelezettséget, akik saját nevükben és saját irányításuk alatt munkavállalókat küldenek másik tagállam területére, azaz szerinte nem a belföldi fővállalkozóra, hanem a külföldi alvállalkozóra vonatkozik. Érvelése az volt, hogy az Mt. 106/B. § (3) bekezdés alkalmatlan a kívánt joghatás elérésére, nem tartalmaz semmiféle rendelkezést arról, hogy mit ért pontosan ezen kötelezettség alatt.

A megismételt eljárásban ezért a munkaügyi bíróságnak a támadott közigazgatási határozatok jogszerűségéről a felperes keresete, valamint a nem vitatott tényállás alapján az Mt. 106/B. § (3) bekezdésének értelmezésével kell döntenie.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az ügyben eljáró munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 275. § (5) bekezdése értelmében csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2012. március 28.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő